

Ngẫu nhiên.

Trịnh công Sơn

Không có đâu em này không
Hòn đá lăn trên đôi chân này hòn
Mặt quá đôi chân này tìm

có cái chết đâu tiên Và có đâu bao
đá rất xuống cành mai Rừng cánh hoa mai
đến chiếc ghé nghĩ nơi Mặt quá thân ta

giờ đâu có cái chết sau cùng Tự
gãy chim xuống với hót tiếng qua đời Người
này nằm năm đất muôn đời Kia

mình biết riêng (ư) mình và ta biết riêng ta.
ôm lấy muôn (ư) loài năm tron tiếng bi ai.
còn biết bao (ư) người điu đặt tới quanh đây.